Zamanın âlimine tabi olmadan ölmek

Kasım Ali Güngör: “Zamanın âlimine tabi olmadan ölenin durumu nedir?”

Her zaman ve her devirde ayrı bir dalâlet bataklığı, farklı bir fitne ve fücur çığırtkanlığı ve fahiş bir sefahet rüzgârı insanoğlu üzerinde ne yazık ki hep hükmünü icrâ etmiştir. Cenâb-ı Hak peygamberleri de, Son Peygamberden (asm) sonraki âlimleri de zamanlarının dalâletlerine ve yanlış inançlarına karşı birer yol gösterici ve kılavuz kılmıştır. Her asrın kılavuzu, rehberi ve imamı kendi asrının mânevî hastalıklarına şifa olmuş, problemlerine çözüm sunmuş, tahribatlarına yıkılmaz bir sed teşkil etmiştir. Doğru imanı takviye, imana gelen tehlikeleri tasfiye ve din-i mübîni çağın getirdiği hurafelerden arındırma vazifesini yüklenen ve vazifelerini hakkıyla edâ eden bu âlimler, imamlar ya da müceddidler, her asırda ümmetin dayanak noktası olmuşlar ve ümmete istikameti, yani Kur’ân’ın ifadesiyle “sırat-ı müstakîm”i göstermişlerdir. Ne tarihte, ne günümüzde hiçbir hurafe ve batıl inanç, çağına uygun çözümlerden mahrum kalmamıştır. Bu mânevî şifa kaynaklarını, yani bu imamları dinlemeyip batılda ve bid’atta ısrar etmek, yanlışı sürdürmek ve hatadan dönmemek elbette cehaleti gösterir. Tehlikeli olan budur.

Demek bir insan ya asrının bid’atlarından, yanlış fikirlerinden ve bozuk göreneğinden bir şekilde uzak kalmalı, ya da eğer bid’at fırtınalarına maruz kalmışsa asrının imamına mutlaka kulak vermeli ve uymalıdır. Yoksa dalâlette kalır, cehalet üzere olur ve cehalet üzere ölür.

Cehalet üzere olmayıp, hidayet üzere bulunanlar; doğru İslâmiyet’ten sapmamış, inanç ve itikat itibariyle hurafe ve bid’atlardan uzak kalmış ve şüphesiz âlimlerin irşadıyla kalbinin ve aklının selim yönelişlerine göre istikametini çizmiş olanlardır.